

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. zw. dr hab.
Wiesław Banyś
Rektor

Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach
wieslaw.banys@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

Warszawa, 30 marca 2015 r.

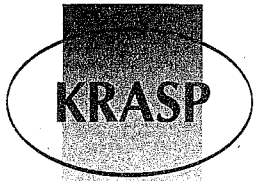
KRASP/126/2015

Szanowny Pan
Prof. Włodzisław Duch
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Wspólna 1/3
00-529 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo nr DIR.174.5.2015 z 16 marca 2015 r. w załączeniu przesyłam uwagi opracowane przez Konferencję Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz Konferencję Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych do następujących projektów rozporządzeń:

- 1) *w sprawie trybu wyłaniania ekspertów biorących udział w przeprowadzaniu kontroli użytkownika w zakresie doświadczeń na zwierzętach oraz wysokości ich wynagrodzenia;*
- 2) *w sprawie Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach oraz lokalnych komisji etycznych do spraw doświadczeń na zwierzętach;*
- 3) *w sprawie wykazu zwierząt z rządu naczelnych niestanowiących potomstwa zwierząt z rządu naczelnych hodowanych w niewoli;*
- 4) *w sprawie szczegółowego zakresu informacji dotyczących zwierząt wykorzystywanych w procedurach oraz trybu ich przekazywania;*

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. zw. dr hab.
Wiesław Banyś
Rektor

Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach
wieslaw.banys@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

5) w sprawie szkoleń, praktyk i staży dla osób sprawujących opiekę nad zwierzętami utrzymywanymi w ośrodku, odpowiedzialnych za planowanie procedur i doświadczeń oraz za ich przeprowadzenie, wykonujących procedury, uczestniczących w wykonywaniu procedur, uśmiercających zwierzęta wykorzystywane w procedurach oraz odpowiedzialnych za nadzór nad osobami sprawującymi opiekę nad zwierzętami utrzymywanymi w ośrodku i ich dobrostanem.

Z wyrazami szacunku

prof. zw. dr hab. Wiesław Banyś
Przewodniczący KRASP

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO z dnia w sprawie Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach oraz lokalnych komisji etycznych do spraw doświadczeń na zwierzętach		
Par.	Uwaga	Uzasadnienie uwagi
§ 5, § 8	Brak precyzyjnych kryteriów powoływania członków Komisji. Nie wykonano delegacji ustawowej (art. 41 ustawy) i nie wskazano wymagań dotyczących wiedzy i doświadczenia. Z obecnej treści rozporządzenia nie wynika, jakimi kryteriami będzie kierować się organ powołujący, jeśli będzie miał znaczną liczbę kandydatów spełniających wymagania formalne. Jeśli to ma być procedura konkursowa, powinna być również przewidziana procedura odwoławcza.	Przejrzystość wyboru członków Komisji.
§ 7 ust. 3	Zgłoszenie kandydata na członka lokalnej komisji, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt. 2 ustawy, będącego przedstawicielem organizacji, do której statutowych celów należy ochrona zwierząt, dokonuje ta organizacja.	Według § 3 ust. 3 organizacja chroniąca zwierzęta może zgłosić kandydata na członka Komisji Etycznej do spraw Doświadczeń na Zwierzętach; w przypadku wyboru członków do lokalnych komisji, w myśl § 7 ust. 3, wymagania powinny być analogiczne.
§ 7	Brak przepisu określającego jak długa ma być kadencja (3 lata, 4 lata?). Przydałby się przepis określający minimalną liczbę posiedzeń, bądź w razie regularności (posiedzenia co 2 miesiące) informacja o możliwości odwołania spotkania, gdy nie będzie wniosków do komisji.	
§ 7 i § 8	Zły skład lokalnych komisji etycznych. Proponujemy: 8 przedstawicieli nauk biologicznych itp. + 2 przedstawicieli nauk humanistycznych lub społecznych + 2 przedstawicieli organizacji społecznych lub 7 przedstawicieli nauk biologicznych itp. + 2 przedstawicieli nauk humanistycznych lub społecznych + 3 przedstawicieli organizacji społecznych.	Proporcje w LKE (6-3-3) odbiegają od proporcji w KKE (9-3-3). Powinny być zachowane, co oznacza co najmniej 7 przedstawicieli nauk biologicznych, farmaceutycznych itp. W składzie LKE. Stąd zgłoszone propozycje.
§ 9 ust. 2	Niezbędne jest sprecyzowanie, czy ekspertyza może być zlecona osobie spośród członków komisji, a także zasad wynagradzania za jej sporządzenie.	Zmniejszenie liczby komisji, sprecyzowanie kryteriów oceny projektu oraz zmniejszenie liczby członków mających kwalifikacje naukowe powoduje, że częściej będzie zachodzić potrzeba uzyskania ekspertyzy fachowej. Nadmiernie obciążenie ekspertów będących członkami komisji bez dodatkowego wynagrodzenia może spowodować, że merytoryczny aspekt oceny projektu stanie się fikcją.

§ 10	Należy przewidzieć także kompetencję odwrotną, tzn. zwrócenie się przez Komisję do Ministra o przedstawienie stanowiska.	W dotychczasowej praktyce działania Komisji jej decyzje wielokrotnie bywały uzależnione od interpretacji i polityki MNiSW. Wydaje się, że możliwość uzyskania przez Komisję stanowiska Ministra jest nie mniej (a być może bardziej) istotna niż możliwość uzyskania stanowiska Komisji przez Ministra
§ 12 i § 21	Zbyt obszerne protokoły (niepotrzebny opis przebiegu posiedzenia, podjętych ustaleń, rozstrzygnięć).	Niepotrzebna „papierologia” – wiele informacji (np. o podjętych ustaleniach i rozstrzygnięciach) wynikać będzie z dokumentów wygenerowanych na/po posiedzeniu - nie trzeba tego dodatkowo opisywać.
§ 16	Brak regulacji odnośnie do sposobu rozstrzygnięcia (podejmowania uchwał) przez lokalną komisję i wymaganego kworum. Proponujemy: <i>Lokalna komisja podejmuje rozstrzygnięcia zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 8 członków lokalnej komisji.</i> <i>W przypadku równej liczby głosów o wyniku głosowania decyduje głos przewodniczącego lokalnej komisji, w razie jego nieobecności – głos wiceprzewodniczącego lokalnej komisji.</i>	Przejrzystość procesu podejmowania decyzji.
§ 17 ust. 1	Konieczność dołączenia do wniosku do LKE zaświadczenia o przebyciu szkolenia i posiadaniu odpowiedniego stażu w pracy ze zwierzętami laboratoryjnymi.	Brak wymogów ze strony LKE. Zgoda indywidualna na wykonywanie doświadczeń nie jest jednoznaczna z odbyciem szkolenia i posiadaniem odpowiedniego stażu.
§ 17 i dalej	„Właściwość miejscowa” – niezręczna forma językowa.	Strasznie razi. Należałoby zastąpić innym określeniem (np. rejonizacja).
§ 17 ust. 2	W treści tego punktu powinno być „i w formie dokumentu elektronicznego...” a nie „ <u>albo</u> w formie ...”, bo forma z „albo” dopuszcza sytuacje, że forma elektroniczna w ogóle do KE nie dotrze.	Brak elektronicznej formy wniosku będzie bardzo utrudniał prace KE. Można ewentualnie dopowiedzieć, że przy dostarczeniu podpisanej wersji papierowej wersja elektroniczna nie musi zawierać bezpiecznego podpisu elektronicznego.
§ 17 ust. 4	Po „...osoba upoważniona przez przewodniczącego lokalnej komisji w terminie 7 dni od dnia wpływu potwierdza w formie pisemnej” dodać „albo e-mailowej”.	Zawiadomienie drogą e-mailową powinno być preferowane, gdyż wyeliminuje dodatkowych papiery, znaczki, koszty.
§18, §21 i §24	Lektura tych paragrafów wskazuje na nadmiernie rozbudowaną sprawozdawczość, obciążając przewodniczącego i członków lokalnych komisji. W rozporządzeniu nie ma żadnych informacji dotyczących sekretarzy komisji,	Przy tak dużej liczbie wypełnianych dokumentów dotyczących każdego składanego do komisji wniosku, włączając w to ocenę retrospektywną doświadczeń, konieczna jest obecność osoby pełniącej funkcję sekretarza komisji.

	która to funkcja była do tej pory uwzględniana w składzie komisji.	
§ 18	To nie musi być regulowane rozporządzeniem Ministra, powinno pozostać w gestii przewodniczącego i członków danej LKE.	Każda LKE może wypracować sobie własny, najbardziej wydajny styl pracy. Ponadto dany wniosek powinni czytać i oceniać wszyscy członkowie, a nie tylko wyznaczona osoba - takie rozdanie ról w praktyce może powodować, że tylko przewodniczący zespołu (podkomisji) będzie czytał wniosek i pracował nad przygotowaniem projektu uchwały, a reszta komisji będzie robić niewiele.
§ 18	Niezbędne jest sprecyzowanie, czy ekspertyza może być zlecona osobie spośród członków komisji, a także zasad wynagradzania za jej sporządzenie.	Zmniejszenie liczby członków komisji mających kwalifikacje naukowe powoduje, że częściej będzie zachodzić potrzeba uzyskania ekspertyzy fachowej. Nadmierne obciążenie ekspertów będących członkami komisji bez dodatkowego wynagrodzenia może spowodować, że merytoryczny aspekt oceny projektu stanie się fikcją.
§ 23	Wynagrodzenia powinny zostać ustalone w oparciu o algorytm waloryzacyjny.	Wynagrodzenia ustalone w 2005 r. nie uległy jakiegokolwiek waloryzacji i nic nie wskazuje na to, aby były one waloryzowane w przypadku ustalenia ich wysokości w sposób kwotowy. Stwarza to ryzyko nie tylko powstania dysproporcji między stawkami wynagrodzenia z tytułu udziału w komisjach oraz stawkami stosowanymi w innych podobnych gremiach. Wysokość powinna być automatycznie waloryzowana zgodnie ze wzrostem kwoty bazowej, minimalnego wynagrodzenia za pracę lub wskaźnika wzrostu wynagrodzeń na określonych stanowiskach akademickich.
§ 23	Oprócz udziału w posiedzeniu odrębnemu wynagrodzeniu powinny podlegać opracowania zlecane przez przewodniczącego – np. projekt oceny retrospektywnej, recenzja projektu, zbadanie określonej sprawy objętej zakresem działania komisji itp. Rozporządzenie powinno ustalać stawki tego rodzaju wynagrodzenia.	Rozporządzenie w ogóle nie uwzględnia nowych obowiązków członków komisji, w tym przede wszystkim dokonywania oceny retrospektywnej, które powinny być odrębnie wynagradzane (w oparciu o ustalone reguły).
§ 23	Jeżeli praca w KKE nie jest trudniejsza lub nie jest jej więcej niż LKE, to stawki powinny być równe.	Taka sama płaca za taką samą pracę.
§ 23 ust. 2	Zbyt niskie stawki wynagrodzenia za pracę w lokalnej komisji etycznej.	Stawka powinna być adekwatna do zaangażowania i motywować do rzetelnej pracy.

Załącznik 2	Liczba lokalnych komisji etycznych została zredukowana do 11 - postulujemy zachowanie lokalnej komisji etycznej w Gdańsku.	LKE zlokalizowana w Gdańsku znajdowała się w największym ośrodku akademickim w Polsce Północnej. Komisja gdańska rozpatruje wnioski, dotyczące doświadczeń prowadzonych na Wydziałach Biologii i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego, często we współpracy z innymi uczelniami Pomorza, w tym z Gdańskim Uniwersytetem Medycznym, Politechniką Gdańską oraz Polską Akademią Nauk. Poza tymi uczelniami, w Gdańsku zlokalizowany jest jeden z największych ośrodków badawczych prowadzących doświadczenia na zwierzętach - Trójmiejska Akademicka Zwierzętarnia Doświadczalna. Lokalna komisja etyczna w Gdańsku rocznie rozpatruje kilkanaście wniosków wydziału Biologii UG i około 30 wniosków GUMed, pomijając wnioski składane z innych uczelni pomorskich. Lokalizacja najbliższej LKE w Bydgoszczy ze względu na odległość utrudni i wydłuży procedurę akceptacji wniosków.
Załącznik 2 pkt 2	Przyporządkowanie 3 województw (kujawsko-pomorskiego, pomorskiego oraz zachodniopomorskiego) do Bydgoszczy – czy nie za dużo i za daleko?	Może generować nadmiar pracy i dodatkowe koszty (np. na przejazdy).
Załącznik 2 pkt 11	Przyporządkowanie 3 województw (dolnośląskiego, opolskiego oraz lubuskiego) do Wrocławia – czy nie za dużo?	Może generować nadmiar pracy i dodatkowe koszty (np. na przejazdy)..